

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . — .
Egész évre . 5 . — . = 10 . — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
e tében, Falkenstein Soma dohánytőzsdéjé-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 76. szám

(Vithen-ház.)

Ide küldendők a lap szellemi részét
illető közlemények, valamint az előfi-
zetési díjak, hirdetések, nyitlterek és
reklamációk.

Hirdetéseket felvesz és rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Wesselényi és Gedeon könyvnyomdája

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Tisztujtás Borsodvármegyében.

Ezen is túlestünk.

Borsodvármegye megejtette a tisztujtást olyképpen, hogy a régi tisztviselőket egy-kettő kivételével állásaikba visszaültette. Annyi változás történt mindössze, a mennyi ez előtt 12 évvel, hogy a vármegyét — megfejelték.

Hát ez igen szépen megtörténhetett. Sem ellenzéki külső támadás, sem belső intrika nem okozott fejfájást a főispánnak. Ment minden, mint a karikacsapás.

Az alispán dr. Tarnay Gyula, a „Borsodmegyei Lapok” által matyókirályiá kinevezett mezőkövesdi kir. járásbíró lett. Alispán lett, mert ezt dr. Miklós Gyula főispán így a karta. Ha mást akart volna, akkor más lett volna az alispán.

Dr. Tarnay Gyula a hivatalos jelvények átvétele után nagyszabású és hatásos programbeszédet mondott. Eszes ember, hát telik tőle. A beszédből az önértetes, a tenni, alkotni vágyó férfi lelkes hangja szólt. Annyi sok szép ígéretet tett, hogy ha azokat mind beváltja, akkor mi is bizalommal nézünk az ő alispáni működése elé. De hát mi már most is félünk, hogy programjának nagyon sok pontját nem valósíthatja meg. Nem valósíthatja meg pedig azért, mert akkor a kormány mostani képviselőjével: dr. Miklós Gyula főispánnal gyűlne meg a baja.

„Első munkása akarok lenni a közgazgatásnak.” Ezt mondta a többek között vármegyénk új alispánja. Hát dr. Miklós Gyula nem »dolgoznék« már tovább? . . . Ezt nagyon nehéz elhinni. Ha pedig ő tovább is »dolgozni« fog; akkor mégis csak ő lesz »első munkása« a közgazgatásnak! Különben az is lehet, hogy egészen átengedi a cselekvési tért dr. Tarnay Gyula alispánnak, maga pedig mint főintéző a kuliszák mögé vonul. De hát

ez is nagyon bajos dolog lesz; mert új alispánunk azt is mondta, hogy »tisztelni fogja mindenkinek a meggyőződését.« Hát már most mit szólna a főispán az alispánnak, ha az alispán megengedné, hogy a megyei tisztviselők meggyőződésüket követve, az ellenzékre is szavazhatnak?! . . . Mi azt hisszük, hogy az, a mit a főispán szólna, az nem volna kellemes az alispánnak.

Nehéz lesz betartania azt az ígéretet is, hogy »az egyéni szabadságot bárhonnán jövő tulkapások ellen is meg fogja védelmezni.« Hiszen e téren ismét dr. Miklós Gyula főispánnal állana szemközt, a ki a hatalmi tulkapásnak, az erőszakoskodásnak és a szabad akarat elfojtásának munkájában mesterileg működik!

„Akarom ezt, akarom azt!” — mondja továbbá vármegyénk új alispánja. Én édes istenem, hát lehet Borsodvármegyében valakinek akarata? . . . Borsodvármegyében ma csak egy embernek van akarata s ez a főispán. S hogy ez szent és igaz, azt a csüörtökön lefolyt megyei tisztujtás kézfoghatóság bebizonyította.

Egyébaránt dr. Tarnay Gyula alispán működése fölött ma még nem mondhatunk ítéletet. Itt csak ama szerény véleményünknek adtnnk kifejezést, hogy az ő programjának pontjai a mai viszonyokba nagyon mélyen beleütkeznek. A jövő különben majd megmutatja, hogy annak a szép beszédnek lesz-e fogantaja, vagy »eloszlik az, mint a buborék s marad, mi volt, a pusztta lég.« Ő benne van erély és tehetőség s lehet, hogy nem lesz báb és tehetetlen eszköz a főispán kezében. Mi mindenesetre élénk figyelemmel fogjuk kísérni alispáni működését, melyhez neki istentől erőt és kitartást kívánunk.

Még egy pontja van az alispáni programbeszédnek, melyet szó nélkül nem hagyhatunk.

Azt mondja ugyanis: „Arra fogok törekedni, hogy országos nagy kérdésekben Borsodvármegye régi tradíciójához képest mindenkor állást foglaljon:” Hát az kívánatos dolog volna, ha vármegyénk országos nagy politikai kérdésekben véleményét nyilvántaná. De attól félünk, hogy Borsodvármegyének véleménye az egy év óta megváltozott helyzet folytán a régi hagyományoknak nem fog ezután megfelelni. Maga dr. Tarnay Gyula alispán a kormányzati politika hívének vallotta magát. A tisztikar többi tagjai is — kevés kivétellel — a kormány szemüvegén tekintik az országos eseményeket s annak érdekében fognak akciót kifejteni hivatalos hatalmak felhasználásával is. Ez pedig nem lesz helyes és üdvös dolog. A kormány politikáját az országban senki sem vallja más, mint maguk az érdekeltek felek: a kormány, melynek gépszerű végrehajtó közegekre van szüksége és a megyei tisztviselők, kik az államosítás után sóvárognak. A nagy közönség ellenben szomorodott szívvvel látja, hogy az alkotmány bástyáiból: a megyei önkormányzatból mint tűnik el a férfias bátorság s a hatalom erőszakoskodásainak ellentállni tudó erély. Nemcsak minálunk, de az egész országban bábokká váltak a megyei tisztviselők és üres szóvá az önkormányzat. Ilyen viszonyok között országos nagy kérdésekben véleménynyilvántásból az ellenzéki Borsodvármegye nem sokat kér.

Azt a rendszert, hogy az egyes vármegyék kiszolgáltassanak a folytonosan változó kormányoknak, mi soha sem fogadtuk el, az ellen folyvást küzdeni is fogunk. Nem a végrehajtó hatalomért van a nemzet, hanem megfordítva. A törvényhatóságok nem lehetnek egyszerű akaratnélküli eszközei a kormányoknak.

Ez a hitvallása a függetlenségi és 48-as pártnak. A borsodmegyei függetlenségi és 48-as párt a mostani tisztujtásnál nem vitte erejét a

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Leszih Miksa halálára.

Ismertelek: becsültelek.
Szerettelek derék polgár!
Szíved, lelked nemes vala,
Tiszta lánggal égő ottár.

Jelszavad volt: a munkásság,
A becsület, a szorgalom;
Ha fáradtál a munkában,
Enyhültél a könyvben, dalon.

Jó kedélyed melegében
Az értelem fénye látszott,
Erős törzsed koronáján
A napsugár, szellő játszott.

Család, haza, a barátság
Eszményeid voltak mindég,
Melyek sziklás utaidat
Virágokkal is behinték.

Szép hazádnak jó hírnevét
A neveddel emlegették;
Eszed, kezed találmányát
Jutalommal ünnepelték.

Nem tudom, hogy saját hazád
Ismert-e így és városod?

Most tán ismer, a mikor már
Vetve a síri vánkösöd.

Mert így van ez itten nálunk:
Egymást őrigy szemmel látjuk;
De ha jön majd egy idegen,
Rá a hozsannát kiáltjuk.

Isten veled derék ember!
Mégkönyeztem haláloedat.
Magyar ipar fejlődéséről
Szójjed tovább nagy álmodat!

Tóth Pál.

Jégvirágok.

Ketten voltak együtt. Mennyi kín, hány sóhaj várta e pillanatot, s most, hogy végre az isten, vagy a szerelem istene meghallgatta a vágyakozó sóhaját, az elviselhetetlen epedést, midőn végre szemtől-szemben állnak, egyedül, nem tudnak szólni, csak szemek mélyednek egymás lelkébe, csak a felizgatott vágy lehellete vegyül abba a csöndes zenébe, melyet szívök dobbanása okoz.

A kis leány alig ti enhat éves, nagy sötét szemekkel, félig nyitott ajakkal, s az ifju remegve öleli át. Mint a kik régen, nagyon régen nem látták egymást, s most mindent egyszerre el akarnak mondani, fájdalmat, kint, boldogságot, szerelmet, s nem tudnak szóhoz jutni; még csak a szemek beszélnek, s a kéz a kézben közvetíti azt a bűvös vibrációt,

mely delejes álomba merít. Aztán csökök özöne, mik csattogva merülnek az isteni akkordba, kéjes ölelések, melyekkel mintha azt akarnók, hogy szorosán, minél szorosabban nőjünk egybe, hogy ne váljunk el soha, vagy haljunk meg így . . .

Mikor aztán az első, a legyőzhetetlen vágy csillapul, mikor már a szív megszakadni készül a boldogságtól, a lélek megittasul a szerelemtől, megered ajkukon a szó s beszélnek az égető epedésről, mely oly sokáig kizozta őket.

— Oh kedvesem, szólt az ifju, tudnál-e engem mindig így szeretni?

— Szeretni foglak.

— Tudnál-e lemondani, tűrni, szenvedni, tudnál-e vélem a nyomorba jönni, ha elvesztünk mindent, ha nem marad más, csak szerelmem; tudnál-e szeretni akkor is, ha elszakítana egymástól a sors?

S az ifjut elragadta az ékesszólás heve, melyet a mély, az igazi szerelem okozott, s lelkendezve folytatja.

— S ha pompa, fény, gazdagság fog körülvenni, nem fogsz-e elfeledni? ha az imádók csoportja vesz körül, s te királynőjük leszel azoknak, kik térdelve esdők szerelmedet, kik meghalnak egv mosolyodért, mert szép vagy, s lehet, hogy az a szerelem, mely most az enyém, a fényben, a hiúságban elmerül; s az az álom, mely még most mindkettőnk álma, később nem valósul meg úgy, mint most álmodjuk; midőn már szabad lesz téged enyémnek mondani, mikor nem kell epedni már a

küzdelembe. Majd ha a szemek tisztábban látják a veszedelmet, melylyel a mostani szellem a közigazgatás ügyeit, a polgárságot és a választói szabadságot fenyegeti: akkor a népre támaszkodva megkezdjük a purifikálás munkáját.

Megyei közgyűlés.

— 1895. december 19. —

A régi mozgalmas tisztújításokról a mai nemedék csak Vas Gereben és Jókai Mór regényeiből szerezhethet fogalmat. Borsodvármegye közgyűlési teremsütörtökön délelőtt, a mikor a megye közönsége döntött a fölött, kik intézzék hat éven át az ügyeket, telve volt ugyan csaknem zsúfolásig, de olyan csendes és színtelen volt, akárcsak egy részvénytársasági közgyűlés. Előre meghatározott program, betanult beszédek, néhány elismerő, bizalmat szavazó felszólalás s egy pár gyenge szavazás volt az egész, a minnek tanui voltunk. Biz ezért kár volt a szép hölgyeknek fölfáradni a karzatra.

A városon és vendéglőkön azonban meglátást, hogy a vidéki urak valami nagy ok miatt bejöttek Miskolcra. Már szerdán este nagy társaságnak húzta a cigány a „Koronán”, a „Pannoniában” és a Három rózsában, no meg a „Pestvárosában” is.

A közgyűlési teremben sütörtökön délelőtt együtt láttuk az egész tisztikart. A megyebizottsági tagoknak mintegy feleresze jelent meg. Az ellenzék csaknem teljesen hiányzott, tudván azt, hogy az egész gyűlést verkiismeretileg fogják ledarálni.

Igy is történt.

Dr. Miklós Gyula főispán eljenzés között foglalta el az elnöki széket s üdvözlővén a meglelteteket, a közgyűlést megnyitotta.

A főügyési teendők ellátására Kovács Lajost, a jegyzői teendők teljesítésére pedig Molnár Bertalant kérte fel.

Napirend előtt egy szép és lelekelő jelenet folyt le. Dr. Miklós Gyula főispán ugyanis előadta, hogy éppen most 30 éve annak, hogy Léva József vármegyénk alispánja a megye szolgálatába lépett. Nagy érdemei, melyeket a lefolyt hosszú pályán szerzett, nem szorulnak dicső szavakra. Borsodvármegye közönségének azonban alkalma nyílik most, midőn hosszú szolgálata után pihenőre tér, Léva József hazafiai érdemei iránt igaz hálájának kifejezést adni. Indítványozza tehát, hogy Léva József alispán érdemeinek hálás elismerésül a közgyűlés öt Borsodvármegye közgyűlésének disztagjává válassza s érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítse.

A közgyűlés lelkes eljenzése követte a főispán indítványát, melynek szép visszhangjával báró Vay Béla valószínű belső titkos tanácsos emelt szót, ki a szív igaz érzelmeiből vett szavakkal s örömmel tette magáévá az indítványt.

Ekkor Léva József emelkedett föl helyéről s egy remek költői szárnyalású beszédben köszönte meg a vármegye kitüntető bizalmát s ígéretet tett, hogy a míg erőt engedik, a hazának és Borsodvármegyének ezután is hasznára óhajt működni. (Lelkes eljenzés.)

Ezután következett a napirend: a tisztújítás megejtése.

csókért, az élelésért, mikor enyém lesz úgy, hogy többé nem csak a szerelem, de más kötelék is összefűz veled; mert lesz idő, mikor eljő a pillanat, s észre fogod venni, hogy szíved nem úgy érez egészen, mint most; szemed lázasan fog tekinteni, reszketni fogsz valamitől s nem tudod, mi az: elérni vágyol olyat, melyről sejtelmel sincs, s mégis tudod, hogy annak meg kell lennie; kebled erősen fog dobogni; lassanként kimerülsz, elbódít az az édes valami, melyet nem fogsz tudni megérteni; szemeid előtt elhomályosul minden, s egy rózsas fátyol beborít, szemeid becsukódnak, hogy ne láss, ne hallj, csak érezz; midőn arcod biborban fog égni, midőn . . .

A leányka szeme hirtelen felvillan, kezét az ifju ajkára tapasztja, úgy, hogy nem folytathatja tovább. Mintha mondani akarna valamit, de a szó elhal a picziny ajakon; valami szent érzélem, talán a legcsábítóbb női erény, a szemérem nem engedi, hogy kimondja; de kicsi bársonyos kacsóját erősen szoritja az ifju ajkához, ki meglepetve, de az üdvözültek mosolyával néz reá; míg végre a leányka alig hallhatóan susogja:

— Ne, ne mond tovább! a többit inkább szó nélkül magyarul meg, mert félek, hogy el fogok pirulni . . .

Hrebenda Béla.

Léva József alispán nagyszabású búcsúbeszédében a maga és tisztársai nevében állásáról lemond s az alispáni hivatal jelvényét: a vármegye pecsétjét átadta dr. Miklós Gyula főispánnak.

Dr. Miklós Gyula indítványára az egyes állások abban a sorrendben töltettek be, a mely sorrendben a kijelölt bizottság jelentését megtette.

A választás az alispáni szék betöltésével kezdődött, melyre a jelenlevők zajos eljenzése között egyhangulag dr. Tarnay Gyulát, kir. ítélő-táblai bírót, mezőkövesdi járásbíró választották meg. (Lelkes eljenzés.)

A megválasztott alispánt dr. Miklós Gyula meglelt szavakban üdvözlölte s átadta neki az alispáni hivatal és hatalom jelvényét; a vármegye pecsétjét.

Erre dr. Tarnay Gyula alispán egy félórás tartó nagyszabású programbeszédet mondott, melynek egyes pontjaival vezércikkünkben foglalkozunk. A beköszöntő beszéd nagy tetszéssel találkozott, melynek bevégezése után az új alispánt lelkesen megeljenzették.

Ezután közfelkiáltással megválasztották a többi tisztviselőt, a következő sorrendben:

Főügyész: Kovács Lajos.

Alügyész: Lengyel Lajos.

Főjegyző: Molnár Bertalan.

Első aljegyző: Gaszner Gyula.

Második aljegyző: Balogh Béla.

Harmadik aljegyző: Molnár Elek.

Negyedik aljegyző: Vadnay Tibor.

Ötödik aljegyző: Vécsey Mátyás.

Árvaszéki elnök: L. Farkas Gusztáv.

Árvaszéki ülnökök: Szepessy Béla, Kis Gyula és dr. Ferenczi Henrik. Ez utóbbi szavazás után nyerte meg állását. A szavazás nagy és erős küzdelem között folyt le, a mennyiben Szent-Miklós Kálmán szolgabíró 107. dr. Ferenczi Henrik pedig 108 szavazatot kapott és így egy szótöbbséggel győzött.

Pénztárnok: Kazay László.

Ellenőr: Szentimrey Béla.

Ezután a járási tisztviselők megválasztása következett, mely a szentpéteri és ózdi főszolgabírói állás kivételével egyhangulag ment végbe. Az eredmény következő:

Főszolgabírák:

Központi főszolgabíró: Butthy Lajos.

Mező-csáthi „ Feyér Endre.

Mező-kövesdi „ Bónis Bertalan.

Szendrei „ Zsóry Gusztáv.

A sajtó-szentpéteri főszolgabírói állásra, melyre Vadnay István eddigi főszolgabíró és Somogyi Kálmán tb. főszolgabíró pályáztak, szavazást rendeltek el. A szavazás eredménye az lett, hogy Vadnay István 188 szavazattal Somogyi Kálmán 37 szavazattal szemben megválasztott.

Az ózdi főszolgabírói állás elnyeréséért Zsóry György s Szentmiklóssy Kálmán küzdöttek, melynek eredménye az lett, hogy Zsóry György 88 szótöbbséggel megválasztott.

Szolgabíróul egyhangú felkiáltással a következőket választották meg: Vass Lőrincz, Somogyi Kálmán, Csizik Elek, Orosz Zoltán, Szentmiklóssy Kálmán, Bátky Gyula, Nagy Imre eddigi szolgabírák; továbbá: Répászky Béla, Mogyoróssy Bertalan közig. gyakornokok és Török József községi jegyző.

Ezután a megválasztott tisztikar az esküt letette, mely után Miklós Gyula főispán beszédet intézett a tisztviselői karhoz.

A közgyűlés árvaszéki elnöki helyettesül: Szepessy Béla árvaszéki ülnököt választotta meg. A hivatalok átvételét eszközözendő bizottság megválasztásával a közgyűlés dr. Miklós Gyula főispánt bízta meg.

Végül dr. Miklós Gyula főispán bejelentette, hogy a tiszteletbeli állásokat a legközelebbi közgyűlés alkalmával fogja betölteni.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

— „Erőszak és törvénytelenység” czímen lapunk legközelebbi számában hozott cikkünkre Léva József alispán választ küldött be. A beküldött választ minden megjegyzés nélkül közöljük, mert a hivatkozott cikk nem lapunk szerkesztőségéből kerül ki, mi nem tudhatjuk: vajjon a Léva József alispán úr állításai felelnek-e meg az igazságnak vagy a Kőszegi Armand úr állításai? A válasz a következő:

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Szabadság” folyó évi 101-ik számában Kőszegi Armand „Erőszak és törvénytelenység”, czímű cikkében öt rendbeli kifogás emeltetik a miskolczi I-ső választó kerületben folyó évi december 2-án megejtett megyebizottsági tagválasztás ellen.

Szükségesnek tartom a közönség felvilágosítása végett a kifogásokra pontonként a következőket válaszolni:

1. A választást a folyó évi november hó 25-én tartott vármegyei közgyűlés 681. számú határozatá-

val tüzte ki december 2-ikára. Ez nem a közgyűlési jegyzőkönyv szelére, hanem egyfolytában annak szövegébe van bejegyezve.

2. A választásra vonatkozólag általam kibocsajtott hirdetményeket november hó 30-án tette közzé az első választó kerületben a városi hatóság; közzé tette oly módon és azon helyeken, amint és a hol azok szabályszerűleg közzé teendők voltak.

3. A szavazók lajstroma a választást megelőző napon vasárnap készen volt s bárki megtekinthette.

4. A szavazók lajstromát az igazoló választmány állította s elnöke és jegyzője aláírásával el látva jutatta a választási elnök kezébe.

5. Az első kerületbe a hirdetményben azok az utczák vétettek föl, melyek az előző választás alkalmával kibocsajtott hirdetményben is benn foglaltak és a melyek a választók előbbi névjegyzékének homloklapján szintén fel vannak sorolva. Ezt a városi hatóság előzőleg maga is megtekinthette.

Ezekből látható, hogy a fent említett választás ellen emelt kifogások kellő alappal nem bírnak. Egyébiránt a választás ellen szabályszerű uton felelkezés is adatván be, ezen ügy elbírálása az arra illetékes hatóságtól várandó.

Miskolcz, 1895. december 20.

Léva József,
alispán.

H I R E K

— **Pártgyűlés.** A miskolczi függetlenségi és 48-as párt holnap, vasárnap délelőtt fél 11 órakor a csizmadia ipartársulat helyiségében pártgyűlést tart. Újlag felhívjuk pártunk tagjait, hogy ezen a gyűlésen minél nagyobb számmal jelen legyenek.

— **Tisztelgés.** Tegnap délután Borsodvármegye új tisztikara Tarnay Gyula vezetése alatt tisztelgett Miklós Gyula főispánál. Ezután pedig Tarnay Gyulánál, az új alispánál jelentek meg a megyei tisztviselők, Molnár Bertalan főjegyző vezetése alatt.

— **A pályadíjnyertes népdal.** A helybeli lapok és a közönség köreiben élénk beszéd tárgyát képezi ma a népdal pályázat eredménye. Vannak sokan a kik a díjnyertes népdal szépségével nincsenek megelégedve. Ezek között tekintélyes számot foglalnak el bizonyára azok, a kik a pályázat által érdekelve voltak. A legjobb lelkiismerettel mondhatjuk, hogy a bíráló bizottság a legigazságosabban járt el. Napok során át ült együtt; szakadatlanul munkált és fáradott s már-már csüggedni kezdett az eredmény felett, mert nagy halmaz elbírált mű volt már előtte, azok között egy sem volt, mely kifogástalan, abszolút becsúlt volna. De jött ezután a 127. számú mű. Mikor ezt Tóth Pál elnök felolvasta, az öröm és meglepedés fénye gyúlt ki a bizottság tagjainak a szemében. „Ilyen egy sem volt még eddig” volt az általános vélemény. Nem volt azután sem. A mű nemcsak a bíráló bizottságnak, hanem a közművelődési egylet nagy választmányának tetszését is megnyerte. Hanem a lapok közlésében egy kis hiba történt. Lampertth Géza ugyanis, a pályadíjat nyert szerző két népdalt írt egy félív papírosra. Az egyiket I. a másikat II. római számmal jelölte meg. A bíráló bizottság tetszését mind a kettő megnyerte, de mégis szebbnek találta a II. szám alatt lévőt, mely így hangzik:

Vadgalambos . . .

Vadgalambos zöld erdőben jártam én,
Barna kis lány, te rád lestem, vártam én.
Te rád vártam s jött helyetted a fekete bubánat.
Árnyas erdő a tannja:
Mennyit sirtam utánad!

Azóta nincs virág se az ágakon,
Mióta én rájok sirtam bánatom.
Azóta oly bánatos a rigómadár nótája,
Mióta én, mióta én
Tanítottam reája! . . .

Ezt a második népdalt egyik lap sem közölte eddig, pedig mi abban a meggyőződésben vagyunk, hogy ez sokkal szebb és hangulatteljesebb, mint a „Bíró uram” című, alkalmasabb a megzenésítésre is. A pályadíjat mind a két népdalért nyerte Lampertth Géza. A bizottság feladata lesz majd: melyiket tüzi ki megzenésítésre. A bíráló bizottság helyes széptani érzékét igazolja az, hogy a nyertes népdalok írójától a napokban olvastak föl egy gyönyörű költeményt a „Kisfaludi társaság”-ban. Egyébiránt, hogy a közönségnek is alkalma legyen a beküldött népdalok között megtegnni a különbséget, a megdicsért népdalokat egymásután közölni fogjuk.

— **A főispáni titkár.** Mint értesülünk, Törös Ferenc főispáni titkár megváltik állásától, s visszamegy Arnóra körjegyzőnek. Helyébe a főispán Répászky Bélát, az edelényi járás szolgabíróját fogja a belügyminiszternek kinevezésére ajánlani.

— **A lelkesek karácsonyi ajándéka.** Kun Bertalan ev. ref. püspökhöz tegnapelőtt érkezett le a vallás- és közoktatástügyi miniszter leirata, melyben értesíti, hogy abból a 100.000 frtból, melyet az ösz-

szes felekezeti lelkészei részére — mint államsegélyt — a költségvetésbe felvette, 22,000 frtot tett folyóvá a magyarországi ev. ref. lelkészek segélyezésére. A szerényebb jövedelmű lelkészek tehát már a legközelebbi napokban 50—100 frt segélyt fognak kapni, a mely bizony jól fog nekik esni akár karácsonyra, akár újévre.

— **Halálozás.** Pogány Bertalan városi pénztári ellenőrt és családját megrendítő csapás és pótolhatatlan veszteség érte. Forrón szeretett neje: Kazay Ilona, a szívjóságban és női erényekben gazdag nő tegnap reggel szívzsebűdésben meghalt. A gyász-hír városunk minden rétegében mély megdöbbenést és igaz részvételt keltett. Az erőteljes, életvidor, ifjú nőnek életfonalja egy pillanat alatt megszakadt! Temetése holnap, vasárnap délután 3 órakor lesz. Nyugodjék békében!

— **Latabár Endréné halála.** Özvegy Latabár Endréné, Török Maria elhalt jeles színigazgatónk özvegye, Latabár Kálmán a nemzeti színházi tagjának édes anyja, vasárnap 72 éves korában hosszú szenvedés után elhalt. Valamikor híres színésznő volt. Értelmével, Hetényinével, Jókainé Laborfalvy Rozával együtt aratta a magyar színművészet első babérait. Különösen kitűnt mint operanékesnő ezen a téren valóban az uttörők örökemlékeztető gárdájához tartozott. Neve országszerte ismeretes volt. Férjének a magyar színigazgatók egyik legkiválóbbikának társulatával az ország minden városában, megfordult. Férjének nyugalomba lépése után hosszú ideig városunkban lakott. Innen néhány éve ment Budapestre fiahoz lakni. Temetése kedden ment végbe Budapesten. Nyugodjék békében!

— **Karácsonyi szünidő.** A helybeli tanintézetekben a karácsonyi szünidőt ma délből adják ki s az január 6-ig tart. Ugyancsak ma osztják ki az első harmadról szóló értesítőket is.

— **A lapok köréből.** Szombati László városi számvevő és tehetséges hírlapíró, a ki egy évtizednél hosszabb ideig volt a „Borsodmegyei Lapok” főszerkesztője, a nevezett lap szerkesztőségéből kilépett. Helyét Lang Ottó foglalta el, a ki lapunk szerkesztőségétől megvált.

— **Karton-bál.** A miskolci izr. nőegylet alapítójának gyarapítására 1896 évi január hó 5-én a „Seper-szálloda” termeiben kreton-tánczestélyt rendez. Az estély kezdete este 8 órakor. Család-jegy 2 frt. Személy-jegy 1 frt. Karzat 1 frt.

— **Millenniumi tombola-estély.** A miskolci kereskedelmi egyelet a Seper-szálloda nagytermében 1896. január 1-én rendezi az első millenniumi nagy tombola-estélyét. A rendezőség ügybuzgalma oly nagyszabásúvá tette e tombola-estélyt, a mely az éddigieket messze túlszárnyalja. Magának az estélynek a programja a következő: 1. Kovács József humoros felolvasása. 2. Csizsér Kálmán és neje Radó Rózsika egy dialogot adnak elő. 3. Vidor Dezső költeményeket ad elő. 4. Dénés Gyula saját szerzeményű egyvelegét adja elő. Az ezt követő tombola-estély kiválóan értékes és nagyszámú nyemlények dolgában igen érdekesnek ígérkezik. A rendezőség ez alkalommal oda hat, hogy hölgyek — különösképp nagy számmal lesznek jelen — és hogy a millenniumi esztendő e megnyitása méltó legyen ehhez az esztendőhöz. Belépti-díj nincs.

— **Műkedvelői előadás.** A miskolci dal- és önképző-kör 1895. december hó 31-én. Szilveszter napján, a „Korona” szálloda disztermében jótékonycélú műkedvelői előadást, dal és tánczettel összekötve rendez. Személyjegy 80 kr., számozott karzat 40 kr., karzat 30 kr. Kezdeté este 8 órakor. A tiszta jövedelem az 1896. évben megtartandó zászlószentelésre fog fordítatni. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Szinre kerül a „Falu rossza” népszimű. Irta: Tóth Ede, rendező: Jurcsinka János, sugó Valovics Gyula. Közreműködnek: Jurcsinka János, Török Gyula, Rácz Gizella k. a., Holubek Zsófi k. a., Bogár Sándor, Valovics Margit k. a., Gánóczy Erzsike k. a., Meliska Anna k. a., Jankovszki Lina k. a., Bodó János, Német Lajos, Bedécs Lajos, Perjessy Lajos, Bögös Paula k. a., Tóth György, Tóth Bertalan, Kis Ádám, Tepper Lipót, Lévy István. Színelőadás után táncz következik.

— **„Otthon”-kör alakult** a napokban a városunkban. A társas szellem fejlesztésére alakult, irodalom, művészi érdekeket szolgáló ezen kört — mint más városokban, úgy nálunk is már régen meg kellett volna alapítani. Éppen azért igaz örömmel és lelkesedéssel üdvözöljük úgy az eszmét, mint azokat, a kik annak létrehozásában buzgólkodtak. A tehetségek csoportosítása, az összetartozás érzésének felkeltése — buzdít és növel erőket, tevékeny szellemeket és fejleszt a pangó társaséletet. A kör helyisége a Pannónia-szálló 1. emeletén van. Az alakuló gyűlés megválasztotta a következő tagokból álló tisztségviselői kart. Tiszteletbeli elnök: Buthy Lajos. Elnök: Csizsér Kálmán. Alelnök-titkár: Kovács József. Jegyző: Vidor Dezső. Pénztáros: Dénes Gyula. Háznagy: Herz Ödön. A kör tagjai: irodalmi, hírlapírói, művészeti, tudományos érdekeket szolgáló, támogató s elősegítő egyének, a kiknek a társas életre kiható működésük elé nagy várakozással tekintünk.

— **1896.** Szomorú, sovány aggyastyán tipeg lassu léptekkel a sirja felé. Tizenegy hónap előtt

deli, vig ifju volt, aki hangos jókedvvel toppant be közzénk, a világ elé, amely örömmel várta, nézte a csinos, jól megtermett legényt, sok jót, szépet várt tőle, sok boldog reményt helyezett beléje. És mi lett belőle? Törpe, összeaszott aggyastyán, az 1895-ös számú hordár, aki nagy batyujában, ennek örömet, annak bánatot, de a legtöbbnek örömet hozott vegyesen, és most halad a sirja felé, magával cipelve egy hosszú esztendő búját-baját. Már szinte látjuk, mint tűnik fel néhány napnyi távolságban ragyogó utódja: 1896; épen olyan fiatal, olyan sokat ígérő, mint volt a távozó öreg. Vajjon mit hoz magával, milyen lesz 1896, az új esztendő? Kalendáriomcsinálók megírták már az életrajzát, tudósok, csillagászok kiszámították már, amit előre meg lehet róla tudni. Ezeket pedig a következőkben foglalhatjuk össze: 1896. szökőév lesz, 366 nap van benne, tehát februárnak 29 napja lesz. Az új esztendő sok napjából a vasárnapokon kívül csak tizenöt nap lesz farsang vasárnapja. 1896-ban két nap- és holdfogyatkozás lesz. Az esztendő uralkodó planétája a Jupiter, amely több esőt hoz, mint száraz időjárást; de a Jupiter évei rendszeren termékenyek szoktak lenni. Hosszú, kemény lesz a tél és későn következik majd el a tavasz — fűzfapoéták igaz szomorúságára.

— **Káldy Mariska jutalomjátéka.** Ma szombaton, f. hó 21-én lesz a közönség kedvenczenek, Káldy Mariskának jutalomjátéka. A kisasszony igen szerencsésen választott, a mennyiben Costa híres bohózatát, a „Tűzről pattant leányt” választotta, melyben a czím szerepet játsza, s mely egyéniségének, élénk temperamentumának leginkább megfelel. Felesleges is volna a közönség figyelmét felhívni, hiszen színtársulatunk e kedves dívája sokkal népszerűbb, sokkal inkább megnyerte a közönség tetszését, semhogy dícséretére valami újat kellene felhozunk, avagy őt magát a közönség figyelmébe különösen ajánlanunk szükséges volna. Mindenki a ki őt a színpadon látta, csak elismerőleg nyilatkozott precíz játékáról, kellemes hangjáról s kedvességéről. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy az idényben eddig jutalmazott színészek nem részesültek eléggé abban a pártfogásban, mely — leszámítva a tapsokat — anyagilag is kifejezésre jutott volna abban, hogy télt ház honorálja művészetüket. Bizton reméljük, hogy a szombati jutalomjátéki előadás zsufozt haz előtt történik meg, a mit Káldy Mariska mellett megérdemel, tudva azt, hogy ő a közönségtől nem fog megvonni semmit, a mi kellemes egyéniségét és játékát kedvessé teszi.

— **A kézzsoritás ellen.** Érdekes dologról írnak most az orosz lapok. Az a vita merült fel, hogy veszedelemmel jár-e a kézzsoritás vagy nem. Az orvosok úgy nyilatkoznak, hogy ez az Angliából importált köszönési mód veszedelmes következményekkel járhat, a mint már ez sok esetben be is bizonyult. A ragadós betegségek ugyanis igen könnyen terjednek a kézzsoritás által. Az oroszok között már meg is indult a mozgalom, hogy a kézzsoritást kizsújítsák a divatból, sőt Bokonban a lakosság nagy része már szövetséget is alakított e célból. A szövetség tagjai soha nem üdvözlik egymást kézzsoritással s a ki a határozat ellen vétenei merészel, őt rubelt fizet jótékony célra.

— **„Az a nátha!”** Szerencsétlen embertársaink, akik kétségbeesett elkeseredéssel kiáltják százszor is napjában, hogy: „az a nátha, az az átkozott nátha!”, rólátok szólunk most. Annyian vagytok mostanában ebben a városban, hangos és épen nem ritka tüszszentésekkel olyan erőlyesen demonstráljátok létezeteket, hogy lehetetlen észre nem venni benneteket. Bármennyire is húzódtok bele bundátok fölhajtott gallérijába, a piros orr mégis kivilágít belőle és ha csendesen, nesztelenül akartok valahol lenni, bizonyos, hogy közbelép a hatalmas nátha alakjába öltöztetett sors és durván tüszszentésre ingerelven benneteket, megrontja minden terveteket. Vagytok, éltek, szenvedtek! A fejeteket majd szétveri a kínzó fájdalom, könnyben usznak szemeitek és anihé a legnagyobb szeretettel ragaszkodtok, az a zs-bkendő. Nem esik jól az étel, nem az ital és egyszerre kellemetlenné lesz még a legfinomabb szivar is a füstje. Csak a szobában jó, a melegre fűtött szobában, ha forró tea áll előttetek, melynek forgalmát ti mozdítjátok elő a leghathatósabbban. „Az a nátha; az az átkozott nátha!” szörnyűképpen grasszal most Miskolczon, elkeserítve sok száz embernek az életét. Ha két ember találkozik egymással, bizonyos, hogy kölcsönösen szánakoznak egymáson, mert náthás mind a kettő Nagyratörő, ambioctiozus emberek ugyan azt szeretik mondani, hogy őket influenza győri, de az ilyen nagyitásokat ismeri már mindenki és tudja, hogy az uralkodó planéta mostanában a „nátha.”

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazoknak, kik a f. hó 17-én megtartott ruhakiosztást s az ezen alkalommal a szegény gyermekek számára felállított karácsonyfa étesítését adományaik s ajándékaik által lehetővé tették s annak létesítésén fáradoztak, halás köszönetet mond a róm. kath. nőegylet elnöksége.

— **Az anyós látogatása.** Városunk egyik szabó mestere nagy búsan állított be tegnap a rendőrséghez. A rendőrtisztviselő részvételleljesen kérdezte tőle: — Mi baj? — Nagy bajom van tekintetes ur. Meglátogott az anyósom.

— Hisz az még nem nagy baj.

— Tetszik tudni már ez a látogatás ismét jnak elég baj volna. Mert az én anyósom látogatása, higgye el a tekintetes ur, isten csapása. Hanem tegnap nem egyedül jött. Három szekeret állított az ajtó elé, arra felrakatta a butorokat, a butorok tetejébe pedig a feleségemet, aztán úgy elhajtottak, mintha ott sem lettek volna. Én pedig a pusztán hagyott lakásomból kiáltottam utánuk, „Adjátok vissza a feleségemet.”

A rendőr-tisztviselő kíváncsian kérdezte:

— Hát minek engedte, miért nem állott ellen?

De a bus szabó csak rezignáltan rázta a fejét.

— Nem lehetett kérem. Az anyósom is nagy potentát ugyan, hanem vele szemben szívesen vete-medtem volna tettelegességre. De hozott magával segítségét, egy izmos mészáros legényt, a ki csak úgy duzzadt az erőtől, a szemé meg azt mondta rám sanditva: „Megverek valakit.” Hát lássa tekintetes ur, nem lehetett ellenállni, hanem most instálom, szerezzék vissza a feleségemet, a butort ott hagyom szívesen az anyósomnál, csak a feleségem kerülne vissza, de a mészáros legény nélkül.

— **Irodalmi plágium.** A Gyöngyösi Lapok mai számában olvassuk a következő kis apróságot és nem állhatjuk meg, hogy ne adjuk. De hogy ne legyen meddő a dolgunk, Kohn Antal neve helyett — Schönvald és Braun nevet használjuk. Ez a cég nem szorul ugyan reclamra — de gondoljuk, nem veszi rossz néven tőlünk ezt a bátorságot.

A gyermekekhez.

Jó gyermekek örüljétek!
A kis Jézus kedvez nektek,
Káptok tőle Karácsonyra
Szép játékok ajándékba.
Mindentélét amit csak hoz,
Mind lerakta Schönvald s Braunhoz
Braun bácsinál, ott a boltban.
Amit kívánsz minden megvan.
Van gyermek-kard, dob, fapuska,
Dróton tánczoló mumuska,
Piros csákó, csörgő sapka,
Réz-trombita, gummilabda,
Muzsikáló czifra ládák,
Egy hatosért aranyórák,
Fürge pojác, mozgó kigyó,
Kis koesi és arany dió,
Csont süvitők, harmonikák,
Hinta-lovak, fa-katonák,
Ládába bujt füles ördög,
(Ha felnyitod, ugrik, dörmög.)
Van nevető arany bábu,
Fehér hattyu, zöld kádu,
Van ott minden gyermek-játék,
Karácsonyra szép ajándék,
A kis Jézus ott tart raktárt
S ott szabta a legolesőbb árt.

— **A miskolci közkórház** 1895. november havi betegforgalmi kimutatása. Október hóról visszamaradt 139. November havában újból felvétel 187. Összesen 203 férfi, 123 nő. Összesen 326. Ezek közül elbocsátott gyógyulva 150, javulva 24, meghalt 12, összesen 186; visszamaradt december hóra 140. Apólasí napok száma 4153.

I R O D A L O M.

Érdekes események esztendejének lehet igazán a jövő évet nevezni. Már kora tavaszszal elkezdődnek a világra szóló ünnepélyek, a melyen a múltval nemzedek fejedelmek részint személyesen, részint fényes képviseltetéssel vesznek részt. Ezután következnek: az új parlament nagy megnyitási ülése, a nemzeti kiállítás, a hazai és nemzetközi nagy kongresszusok, a szokatlanul fényes történelmi díszmenet, mely Magyarországnak ezredéves multját kápráztató fényben fogja feltüntetni; mindez csak események része a jövő millenárius év rendkívüli gazdag eseményeinek.

A közönség a legnagyobb érdeklődéssel kíséri már most is a készülődéseket, de az érdeklődés tetőpontra természetesen majd csak az ünnepélyek alkalmával fog lépni. A lapok már is intőzkedéseket tesznek a közönség érdeklődésének kiegészítésére. E tekintetben a „Magyarország” rendszere, a mely már eddig is fényesen bevált, a múltval közönséget országszerte megfogja győzni, hogy a „Magyarország” megjelenési ideje a vidék közönségére nézve a legkedvezőbb. A munkatársainak egész serege gyűjti össze a nap eseményeit a „Magyarország” számára. A legmodernebb nyomdai technikával felszerelve, ezek az események a nap folyamán és a késő esti órákban már feldolgozva, kieszerve stereotípálva vannak, úgy, hogy az éjjel induló vonatok a „Magyarország”-nak már ezer és ezer példányait repítik szét az ország minden tája felé. Mig más lapok csak a déli vagy az esteli órákban jutnak el olvasóinkhoz, a „Magyarország” olvasója már a reggelinél teljes részletességgel olvashatja az előző nap összes eseményeit: a világra szóló ünnepélyeket, kongresszusok eredményeit, az országgyűlési tárgyalásokat, gazdasági és földtulajdonosi és az ország és külföld minden nevezetesebb híréit és eseményeit. A „Magyarország” ezzel az újítással, mely a külföldön már kitűnően bizonyult, még eddig egyedül áll hazánkban s hogy a mi közönségünk is mennyire méltányolja ezt az igazi sajtóreformot, mutatja az a számos elismerés, mely az ország minden vidékéről naponként érkezik a „Magyarország”-hoz. De ezen az előnyön kívül a „Magyarország” gazdag tartalma, politikai jól értesülése, férfias és nyílt szelleme, változatossága és elevenségje által is meghódította a közönséget, úgy, hogy ma általánosan a legjobb lapnak van a „Magyarország” elismerve. A lap felelős szerkesztője: Holló Lajos orsz. képviselő, főmunkatárs Bartha Miklós, az országnak ez időszert legelső publicistája, helyettes szerkesztője: Inceédi László. A „Magyarország” kiadóhivatala bárkinek kívánatára egy hétig ingyen küld mutatónyomzatokat. A kiadóhivatal címe: Budapest, Sándor u. 2., a hová az előfizetési árak is beküldendők. (Egy hóra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., fél-évre 7 frt, egész évre 14 frt.)

A magyar társadalom hírlapja, a közvélemény hí szószólója, minden nap kimeríti és eleven története ez a Horváth Gyula lapja, a Magyar Hírlap, melynek felelős szerkesztője Fenyő Sándor. Munkatársai a független politikusok és írók olyan tábora, amelyhez hasonló nagyságu és erejű soha

sem támogatott még egyetlen magyar napilapot is. Vezérezik amikor a parlament eseményeiről számot adnak, egyszerűen események a parlamentben és nem csupán a politika mibenlétéről referálnak, de munkát adnak maguknak a politikusoknak. Jobban és gyorsabban semmiféle napi újság nincs tájékozva sem politikai, sem társadalmi vagy gazdasági ügyekben. A Magyar Hirlap információk tekintetében az első, ítéleteiben és véleményeiben pedig teljesen független minden pártköteléktől, akármilyen érdektől. A „Magyar Hirlap”-nak nem imponál semmi, csak a közjó és az ezért való küzdelemben a fegyverei a legradikálisabbak. Vág, üt, szur minden tekintet nélkül. A lapnak nagy szépirodalmi részét is ez a radikális szellem lengi át. Az új Magyarország legkiválóbb elbeszélői vannak állandó szerződéssel a Magyar Hirlaphoz lekötve. A vidámságnak és a jóízű nem sértő pikantériának van szentelve a Társaság című rendes rovata. A humornak egyébként is barátja a Magyar Hirlap; kultiválja azt úgy újdonsági, mint Különféle rovatában, szerkesztői üzeneteiben, kisebb, nagyobb cikkeiben. Nevezetesen a lap ingyen mellékletei és ajándékaik, ilyenek az új évre kiadandó nagy milleniumi albuma, amely díszműnek bolti ára két forint lesz, de a Magyar Hirlap minden régi és új, akármely naptól belepó előfizetője ingyen kapja meg. Az illusztrált nagy díszalbum gazdag alkalmi és szépirodalmi tartalmára felhívjuk mindenki figyelmét. A millenárius kiállítás műképeit, mintha az egész már megtörtént volna, ez albumból ismerheti meg a magyar közönség. A legterjedelmesebb és leggazdagabb napilap, egyszerűen a legolvasottabb is. Előfizetési ára egy hónapra: 1 forint 20 krajár. Kiadóhivatala: Budapest, Honvé-utca. Mutatványszámot bárkinek szívesen küld a Magyar Hirlap.

K Ö Z G A Z D A S Á G .

— **The Mutual** életbiztosító társaság. Az 1895-ik év fontos fordulópontot képez ezen társaság történetében, mivel vele befejezést nyer Richard A Mc Curdy elnök urnak első 10-évi működése.

Az ön kivánság által vezéreltetve, hogy ez alkalomból nemcsak biztosítottainak, hanem a nagy közönségnek is hiteles kimutatást nyújthasson állapotáról és üzletvezetésének irányáról, a társaság maga kérelmezte a New-York állami biztosítási hivatalánál, hogy azok hivatalos felülvizsgálatra tárgyává tétessenek. Ezen megejtett felülvizsgálatról kiadott, a fenti hivatalnak államilag, és a cs. k. osztrák-magyar new-yorki főkonzulátus által hitelesített jelentése a „Mutual” magyarországi vezér-képviselőségének irodájában (Budapest, IV. Károly-körút 26. sz.) szabad betekintés végett mindenkinek rendelkezésére áll. Elég érdekessé tartjuk, ezen jelentésből a következőket kivonatolva ismertetni. A felülvizsgálat az állami biztosítási hivatalnak összes rendelkezésre álló közegeit 18 hónapon át vette igénybe, és kiterjeszkedett a társaság összes könyveire, kimutatásaira, befektetéseire, letételeire és készpénzkészleteire beható ellenőrzésre, azonkívül a társaság minden egyes bel- és külföldi ingatlanainak értéke, állami becsülők által megállapított. Az eredmény fényes vala. Az állami biztosítási hivatalnak értékmegállapításai igazolták, hogy a „Mutual” régi, megszokott elveivel hiven, úgy üzlelelinek vezetésében, mint ellenőrzési rendszerében, a kockázatok megválasztásában, valamint alapjainak befektetéseiben, és értékpapírjainak, nemkülönbön ingatlanainak becsülésében, a legmesszebb menő körültekintést, és a legnagyobb szigorúságot tanúsította. Az értékpapíroknak elkönyvelt értéke tetemesen esekélyebb azoknak tényleges piaci értéküknél. Az állami becsülők megállapították, hogy azon ingatlanoknak értéke, melyekre jelzálog kölcsön adatott, oly magas, hogy a kölcsönök még esetleges kényszereladások esetében is dus fedezetet nyernének.

A társaság ingatlanainak az állami becsülés által megállapított értéke szintén sokkal nagyobb, mint a „Mutual” saját becsülése szerinti.

A társaság alapjainak befektetésénél egyetlen egy sem vezetette magát nagyobb kamatjövedelemre való kilátások által, hanem mindig csak befektetéseinek kételyen felül álló biztonságát vette irányadoul. — Pierce James F. ur, az állami biztosítási hivatal főnöke, következő szavakkal zárja le jelentését.

Nagy meglepésemre szoiál, hogy a „Mutual” new-yorki életbiztosító-társaságnak pontos és lelkiismeretes megvizsgálása után tanúsíthatom, hogy a társaság vagyonos és szilárd, és minden tekintetben a törvényeknek és egészséges üzleti elveknek megfelelően vezetett. A társaság rendkívül korrekt módon folytatta ügyleteit, került minden kétes értékű üzletet, és illetlen üzleti rendszert. Mindig azon igyekezett, hogy fentartsa saját méltóságát, mint jó-tékony és gazdasági tényező. Üzleteinek minden ága ügyesen és gondosan, a tagok érdekében van igazgatva. Böles és szigorú vezetés ellenőrzi a társaság minden egyes osztályát, s összefoglalja minden erejét, nagy vagyonának felelősségteljes kezelésében. A társaság minden tekintetben megérdemli „a biztosítottaknak és általában a közönségnek bizalmát.” — A „Mutual” büszkeséggel tekinthet vissza 53 éves működésének időtartamára; a visszaesés egyetlen egy pházisa sem vet homályt felvirágzásának fényes képre, melyből a társaságnak minden üzleti ágára csak egy folytatolagos és egészséges fellendülés tükröződik vissza. A minő fényes a társaságnak multja, épp olyan világos a jövője is, mivel vezetése oly körültekintő s oly szilárd alapon áll, hogy a „Mutual” további egészséges növekedésének változatlan folytonossága minden kételyen felül áll.

A társaság 1894-ik évi zárszámadásában a következő eredményeket mutatja ki: Biztosítási alap 1060 millió frank. Teljesen tehermentes külön tartalék (főlöslég) 116 millió frank. Összes bevételek 1894-ben 248 millió frank. Folyó, (örvényben levő) biztosítások összege 4431 millió frank. Alapitása óta a társaság biztosítottainak csupán nyeresémen fejében eddig 460 millió frankot fizetett ki.

A szerkesztő postája.

— **Kiváncsi olvasónak** — Helyben. Azt kérde, hogy a dr. Tüdös István levele, melyet a böcsi egyházhöz írt, hogyan került a „orszodmegyei Lapok”-ba? Hát egyszerűen úgy, hogy Lang Ottó azt a „Szabadság” szerkesztőségétől rövid úton elkezelte, eltulajdonította. Ez irodalmi tolvajlás: de mi azért nem haragszunk. Mi szebbnél-szebb cikkeket bö-völködünk. Jut is, marad is. A „Borsodmegyei Lapok”-ra meg — úgy látszik — ráfér, hogy a mi szellemi tőkénkből táplálkozzék.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Kontz Miklós.**

Helyttes szerkesztő s lapkiadó: **Ruttkay Menyhért.**

Főmunkatárs: **Hrebenda Béla.**

V a l ó -

di francia különlegességek (övszerek) **F. Berguerand Fils** legih-resebb párisi gyárostól, legelőnyösebben beszerezhetők

tuczatja 1.—2—3.—4 frt.

≡ Kötszerek ≡

a leghiresebb tanárok előírása szerint készülnek

Kálnai Lipót

keztyű és kötszer-gyáraiban

Miskolcz, — Debreczen,
Széchenyi-u. 41. — Csapó-utca szeglet.

Egy utcza

és

egy udvari

emeleti lakás

május 1-től

kiadó.

Értekezhetni:

FRIEDMANN SAMU

fűszerüzletében.

N É V J E G Y E K

és újvi

üdvözlő- kártyák

Wesselényi és Gedeon

könyvnyomdájában.

UJ LIEBLING

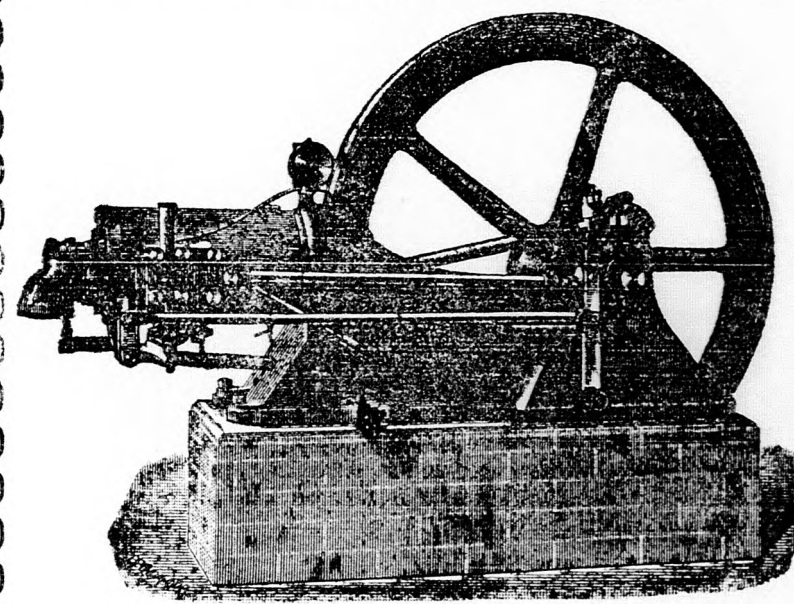
WASSZERMAN BERTALAN

Miskolcz, Széchenyi-utca 77. sz.

a „Korona”-szálló mellett.

Dús választék gyermekjátékokban. Különös figyelembe ajánljuk kavalóan csinos öltözött francia babákat.

Első délmagyarországi
gépgyár, vas- és fémöntőde
részvénytársaság
NAGY-BECSKEREKEN.

Képviselő: **Schweitzer Testvérek**nél Miskolcz. Gyárt és ajánl **gáz- és petroleum-motorokat, petroleum-mozdonyokat** 1—20 lóerőig, mint legolvasottabb hajtóerőt. Teljes jótállás jó anyagért, kifogástalan működésért és nagyon esekély **gáz- illetve petroleum-fogyasztás**. Különösen ajánlható vágóhidakra, vízfelhúzásra.

Venni szándékozók működésben lévő motorokat minden időben megtekinthetnek gyárunkban.

Egy működésben lévő gázmotor **Wesselényi és Gedeon** urak könyvnyomdájában Miskolczon megtekinthető.

<p>ASZTALI BOR válogatott fajszlőből eladó = hordó nélkül = Mezey Pál termelőnél helyben.</p>	<p>Ezen a helyen fog hirdetni Ifj. WECHSLER SÁMUEL, a Millenniumi utazási és ellátási vállalat képviselője.</p>
---	---

The Mutual
new-yorki életbiztosító-társaság

1894. évi zárszámadásában a következő eredményeket mutatja ki:
Összes bevétel 1894-ben: **248 millió frank**
teljesen tehermentes külön nyereségmentes **116 millió frank.**
Biztosítéki alap **ezerhatvan millió frank.**
Díjtáblázatokkal és bővebb felvilágosításokkal szolgál
Grünwald Ede Miskolczon
borsodmegyei főügynök.

Magán-árverés.

A miskolczi ág. hitv. evangy. egyház a kezelése alá bocsátott összes magánalapítványoknak ingatlanba fektetését határozván el, e végből alábbi értékpapírokat, egymint:

<i>miskolczi takarékegyesületi</i>	38 részvényt
<i>miskolczi hitelintézeti</i>	4 »
<i>tokaji takarékpénztári</i>	3 »
<i>sárospataki népbanki</i>	5 »
<i>szegi gőzmalmi</i>	3 »

a folyó évtől szelvényeivel együtt

➔ Miskolczon, az egyház földszinti irodai helyiségében folyó hó 27-ikén pénteken délutáni 3 órakor ➔

a legtöbbet ígérőknek el fogja adni.
Az egyháztanács által megállapított kikiáltási árról a vásárolni szándékozók ugyancsak az irodában kapnak naponta délelőtti 8—12 óra közt értesítést.
Miskolczon, 1895. december 16-án.

Zelenka Pál, **Báthy Lajos,** **Radvány István,**
lelkész. főjegyző. kir. tanácsos, egy. felügyelő.

A „SZABADSÁG“
1896. január hó elsejétől új előfizetést nyit.

A „Szabadság“ mint eddig, úgy ezután is **lelkedéssel fogja hirdetni a függetlenségi elveket.**

A „Szabadság“ -ot ezentúl is a **haladás és felvilágosultság szelleme** vezérli s harcot folytat a sötétségben bújkáló kisértetek, baglyok és denevérek ellen.

A „Szabadság“ az igaz szónak **bátor kimondója**, mint ilyen, **megmondja az igazat a legnagyobb hatalmasokkal szemben is.**

A „Szabadság“ Miskolcz város és Borsodvármegye közéletének hű tüköre kíván lenni; így **különös sulyt fektet a városi és megyei közügyekre.** Ezeket az igazságos kritika rostáján bocsátja keresztül. Üdvözl minden jót, de **főlemeli tiltakozó szavát mindig és mindenütt a hol visszaéléseket lát, vagy a hol a hatalom túlkapásait észleli.**

A „Szabadság“ semmiféle érdeknek szolgálatában nem áll, teljesen független lefelé úgy, mint fölfelé s így bátran és szabadon nyilvánítja véleményét, meggyőződését bárkivel szemben is.

A „Szabadság“ az olvasó közönséghez fordul, vegye azt pártfogásába és támogatásába, hogy továbbra is teljesíthesse nagy és magasztos feladatát. A ki szereti az igazságot, az őszinte és nyílt szót, az fizessen elő.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt. — Fél évre 2 frt 50 kr. — Negyed évre 1 frt 25 kr.
A ki már most előfizet, december hó végéig a lapot ingyen kapja.
A „Szabadság“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Pesti Hírlap.

Az új évvel **tizennyolczadik** évfolyamába lépő **PESTI HIRLAP** ma kétségtelenül a legnépszerűbb ujság Magyarországon. Ezt bizonyítja a magyar hírlapirodalom történetében eddig páratlan elterjedettsége, úgy hogy ma a **legnagyobb példányszámban** jelenik meg hazánkban.

Nem lehet fényesebb bizonyítéka ennél amaz elvek helyességének, melyeket a mindig **szabadelvű és demokrata PESTI HIRLAP** keletkezése óta oly kitartással hirdet.

A **PESTI HIRLAP** munkatársai közt Magyarország elsőrangú publicistái és szépirodalmi erői vannak. Korunk két legelső írója: **JÓKAI Mór** és **MIKSZÁTH Kálmán** a Pesti Hírlap rendes munkatársai.

JÓKAI Mór évenként több regényt ír a **PESTI HIRLAP** számára s azonfelül **tárczákat** is egész éven át; **MIKSZÁTH Kálmán** országgyűlési karczolatai mellett, kisebb-nagyobb **elbeszéléseket, tárczákat és humoros apróságokat.**

KENEDI Géza (Quintus) magvas vezérczikkei mellett, közkeveltségű tárczában beszél meg a napirendre kerülő fontosabb társadalmi kérdéseket s napról-napra írott szerkesztői üzeneteiben oktatva mulattat.

A régebbi és újabb publicistái és írói nemzedék egész jeles gárdája szolgáltatja a Pesti Hírlap politikai és társadalmi **vezérczikkeit, tárczáit** s a **kritikai és mulattató közleményeket**, míg az **állandó rovatokat** kipróbált hírlapírói erők vezetik.

➤ **A „PESTI HIRLAP” az összes napilapok közt a leg-
gazdagabb tartalmu, amennyiben naponként 20–24, ünnep- és
vasárnapokon rendszeren 31–36 oldal terjedelmű.**

A **PESTI HIRLAP** kedvezményei előfizetői részére:

minden óra szóló, zsebben hordható jegyzék- és határidő-napló.

A PÁRISI DIVAT

➤ *legszebb magyar (heti) divatlapot előfizetőink fele árban kapják.* ➤

A Pesti Hírlap rendkívüli kedvezményt is nyújt előfizetőinek minden évben karácsonyi ajándékkul. Ez

a „PESTI HIRLAP” nagy képes naptára.

Minden előfizetőnek — még a legújabban belépőnek is, ha legalább két hónapra fizet elő — **ingyen és bérmentve** küldi meg a lap kiadóhivatala ez idén is a **Pesti Hírlap 1896. évi diszes nagy naptárát, mely minden egyéb naptárt fölslegessé tesz** és felülmul minden más rendkívüli karácsonyi mellékletet, mert az előfizető **egész éven át hasznát veheti.**

A naptár **30 nagy ív terjedelmű** s a tavalyinál még bővebb tartalmú.

A naptár **czimlapját** pompás kép díszíti, melyet **ROSKOVICS Ignác** jeles festőművész rajzolt.

A 9–10 ívnyi **szépirodalmi rész** a Pesti Hírlap **belső és külső munkatársainak** java dolgozatait tartalmazza. Ehhez járul **33 képes oldal**, továbbá *a) naptári rész*, minden hónap mellé rovatossal lappal, *b) budapesti czim- és névtár*; *c) fővárosi kalauz*, sok hasznos utmutatással; *d) mezőgazdasági tudnivalók* változatos összeállításban; *e) országos és hetivásárok* legteljesebb jegyzéke; *f) sorsolási naptár, bélyegfokozati és pénzátszámítási táblázatok* stb.

Ennél teljesebb és gazdagabb tartalmú naptár ma valóban nem készül hazánkban.

A Pesti Hírlap előfizetési ára:

Egész évre 14 frt. — Fél évre 7 frt. — Negyedévre 3 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt 20 kr.

A Pesti Hírlap és Párisi Divat:

Egész évre 18 frt. — Félévre 9 frt. — Negyedévre 4 frt 50 kr.

Mutatványszámokat kívánatra ingyen és bérmentve küld a

A „PESTI HIRLAP” és „PÁRISI DIVAT” kiadóhivatala

Budapest, V. ker., Váci körút 78. sz.